

Riku Tuomi: Juodako vai eikö juoda?

Siinä meillä kiperä kysymys. On todettu, että me suomalaiset juomme alkoholia keskimäärin enemmän kuin muissa Euroopan maissa. Näin alkuun voin heti myöntää, että itsekin olen langennut kokeilemaan sitä jo nuorena iässä. Olen kokenut hyviä ja huonoja asioita, joiden taustalla on ollut alkoholi, täysi-ikäisten petollinen taikajuoma.

Olen joutunut taluttamaan humalaisia ihmisiä, ja ollut myös itsekin talutettavana. On ollut kaikenlaisia tapahtumia, joissa alkoholi on kulkenut käsikädessä seuraavan aamun kunnon kanssa. Koulussa kun tätä kerran kirjoitetaan, niin voin ottaa käyttöön matemaattisen termin "suoraan verrannollinen", eli alkoholi ja seuraavan päivän herätys.

Ensimmäisen kerran tajusin mitä alkoholi ihmisille tekee, kun olin ala-asteella. Kyseessä oli perinteiset uudenvuoden juhlat sukulaisten kanssa. Olin noin seitsemänvuotias, kun näin ja kuulin vanhempieni ja sukulaisten hoilatuksen ja sen kuinka heidän puheensa sammalsi. Johtopäätös oli helppo tehdä, kun kello oli jo yli yksi ja aikuiset halusivat meidän seurakseen laulamaan ja syömään.

Aluksi tämä herätti suurta ihmetystä, mutta kuultuani humalaisen enoni selityksen alkoholin toiminnasta, en enää edes halunnut tietää. Hyvin suurta ihmetystä herätti myös se, että vaikka illalla meno oli ollut kova, ja sukulaiset oikein vaativat meitä liittymään seuraan, ei aamulla seura kelvannut lainkaan, vaan peiton alta kuului lähes tuskainen ääni "menkää sinne pihalle leikkimään!" ja "nyt loppuu se meluaminen!", "mutta tuo äidille iso lasi vettä ennen kuin menet". Illalla oli tehnyt mieli maistaa vähän sitä "bisseä" ja "skumppaa", ja pettymys oli valtaisa kun niiden sijaan käteen iskettiin puolikas lasi pommacia. Aamulla ei kyllä kaduttanut yhtään kun haistoi makuuhuoneen tunkkaista, pahanhajuista ilmaa. Hyh hyh.

Toiset seitsemän vuotta myöhemmin kiinnostus yltyi samalle tasolle, millä se oli joskus ollut. Olin siis noin neljätoistakesäinen, kun kokeilin alkoholia ensi kertaa ilman vanhempia. Oltiin muutaman hyvän ystävän kanssa koulumme pihalla, ja kaverin isä oli ostanut vähän alkoholia. Ai että kun oli jännä tunne korkata se ensimmäinen breezer, joka oli muistaakseni limen makuinen. Kokeilumme sujui erittäin hyvin, ja rauhallisesti, ehkä jopa liian hyvin, sillä ei mennyt kauaakaan, kun pidin ensimmäiset bileet meillä kotona. Äiti ja isä olivat poissa noin kello yhteentoista saakka, jolloin koimme tilaisuutemme koittaneen, ja niin meillä oli bileet.

Ensikokeiluni tapahtui siis yläasteikäisenä, noin seitsemännellä tai kahdeksannella luokalla. No, eipä ehtinyt kauaakaan kulua, kun jäin ensimmäisen kerran vanhemmilleni kiinni alkoholin käytöstä, tai ainakin siitä, että olin melkoisen tukevassa humalassa. Silloin oli yhdeksännen luokan päättäjäiset, ja silloin meni hiukka yli. Luokkakaverini piti juhlat, ja luulen, että jossain kahden aikaan, otettuani hiukan lepoa bussipysäkillä, kaverini auttoivat minut kotiin, missä isä ylpeänä otti poikansa vastaan. Seuraavan aamun keskustelut vanhempieni kanssa olivatkin melkoisen kiusalliset.

Nykyään asiat ovat aivan toisenlaiset. Kaverin ovat kaikki täysi-ikäisiä, ja ei ole uutta, jos tapaa tuttuja Helsingin yössä. Suurin osa kaveripiiristäni käyttää alkoholia, vain muutama ei. Itse käytän alkoholia satunnaisesti, riippuu täysin tilanteesta, ja siitä millaisessa porukassa on.

Joskus teen niin, että en juo alkoholia, vaan olen kuskina muille. Tietty oli sellainenkin vaihe, juuri kun olin täyttänyt kahdeksantoista vuotta, jolloin kuskina oleminen kuulosti todella tyhmältä idealta. En siis ole mitenkään erilainen nuori, vaan samanlainen kuin suurin osa meidän ikäisistä.

Eräs toinen rajoittava tekijä on se, että harrastan jalkapalloa melko korkealla tasolla, ja se vie paljon aikaa ja keskittymistä. Itse en juomisesta kovin paljoa välitä, mutta teen sitä silloin tällöin, mutta todella kohtuuden rajoissa. Pidän kyllä kaikenlaisesta bilettämisestä, ja jos on hyvä porukka, eikä mitään esteitä, mikäs siinä sitten? Eihän muutama hiiva ja miestä väkevämpi shotti maailmaa kaada, mutta pöydän alle se saattaa kyllä pudottaa. Kyllä silloin suomi-iskelmä toimii ja lauluäänikin paranee kummasti!